

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2To/174/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3718010157
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 09. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Tóth
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2020:3718010157.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Tótha a sudcov JUDr. Jozefa Janíka a JUDr. Michala Antalu, v trestnej veci proti obžalovanému C. T., nar. XX.X.XXXX v W., trvale bytom K. J. XX, pre prečin usmrtenia podľa § 149 ods.1 Tr. zákona, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 2. októbra 2019, sp.zn. 2T/35/2018, na verejnom zasadnutí konanom dňa 17. septembra 2020 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr.por. sa odvolanie obžalovaného C. T. z a m i e t a , pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

E.

Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 2.októbra 2019, sp.zn. 2T/35/2018 bol obžalovaný C. T. uznaný vinným pre prečin usmrtenia podľa § 149 ods.1 Tr. zákona na tom skutkovom základe, že dňa 19. augusta 2016, v čase asi o 21.15 h, v obci K. J., okres G., riadil motorové vozidlo značky L. G., evidenčného čísla PU-XXX BI, po ceste číslo XXX/XXXX, smerom od B. Rovní na X., kde v úseku cesty v zastavanej časti obce pri rodinnom dome číslo 7, v dôsledku nevenovania sa plne vedeniu vozidla a sledovaniu situácie v cestnej premávke, pri oneskorenej reakcii o časovú diferenciu až 1,8 sekundy, jazdiac rýchlosťou 45 až 50 km/h, bez predchádzajúceho brzdenia, pravou prednou časťou vozidla, vo vzdialenosti asi 1,7 metra od pravého okraja vozovky, narazil do ľavej strany tela chodca I. Y. pri úplnom obrysovom prekrytí vozidla a chodca, ktorý prechádzal cez cestu z pravej strany na ľavú v smere jazdy vozidla, pričom chodec I. Y., bytom K. J. XX, okres G., pri dopravnej nehode utrpel zlyhanie činnosti srdca pri tamponáde srdca ako následku ruptúry steny hrudnej srdcovnice, ktoré spolu s inými zraneniami utrpel v rámci polytraumy, pričom na následky týchto zranení na mieste nehody dňa 19.08.2016 asi o 22.35 h zomrel. Obžalovaný C. T. porušil ustanovenie § 4 ods. 1 písm. c/ Zák. č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke, v znení neskorších zmien a doplnkov.

Za to bol odsúdený podľa § 149 ods. 1 Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák. na trest odňatia slobody v trvaní 12 mesiacov, výkon ktorého mu okresný súd podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák. podmienene odložil a podľa § 50 ods. 1 Tr. zák. mu určil skúšobnú dobu v trvaní 18 mesiacov. Podľa § 61 ods. 1, 2 Tr. zák. mu tiež uložil trest zákazu činnosti riadiť motorové vozidlá na dobu 18 mesiacov. Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. bola obžalovanému uložená povinnosť nahradiť škodu poškodenému T. Y., nar. XX.XX.XXXX, B. XXX, okres G., vo výške 596,27 Eur a podľa § 288 ods. 2 Tr. por. bol poškodený T. Y. so zvyškom nároku na náhradu škody odkázaný na civilný proces.

Citovaný rozsudok nenadobudol právoplatnosť, pretože proti nemu ihneď po jeho vyhlásení podal odvolanie obžalovaný. V písomnom odôvodnení odvolania prostredníctvom obhajkyne popísal na jeho verziu priebehu skutku, tiež skutočnosť, že poškodený I. Y. bol pod vplyvom alkoholu, čo bolo preukázané súdnou pitvou a naopak on žiaden alkohol nepožil a tvrdí, že neporušil ani žiadny predpis o cestnej premávke, teda ani § 4 ods. 1 písm. c) predmetného zákona. Do konania bol pribratý znalec, ktorý

uviedol jak v znaleckom posudku, tak aj na hlavnom pojednávaní, že k dopravnej nehode mohlo dôjsť štyrmi rôznymi alternatívami. Jednou z alternatív je i skutočnosť, že chodec v danom úseku vozovky išiel po nesprávnej strane, prechádzal po vozovke šikmo, nebol označený reflexnými prvkami a mal predpokladať, že sa môže po vozovke pohybovať motorové vozidlo a tým, že vstúpil do koridoru pohybu vozidla Nissan, teda sa stal prekážkou náhlou a vyvolal túto kolíziu a znemožnil zabrániť vodičovi vozidla v nehode. Teda znalec uviedol, že pokiaľ sa právne posúdi povinnosť chodca pri prechádzaní sa po vozovke, tak potom on ako vodič vozidla nemal možnosť, keďže som neprekročil dovolenú rýchlosť, možnosť nehode zabrániť. Nevie si tiež vysvetliť stanovisko v znaleckom posudku č. 85/2016, že pri pitve nebohého bolo zistené, že tento išiel po ceste vzpriamený, nakoľko z výpovede jeho kamaráta svedka E., ako aj z jeho výpovede, i svedka L. bolo jednoznačne preukázané, že I. Y. chodil nie vzpriamený, ale zohnutý pomaly v pravom uhle, čoho dôkazom bol aj náraz o predné svetlo. Vzhľadom na takto vykonané dôkazy a následné rozpory, zastáva názor, že ho mal súd z pod obžaloby oslobodiť, nakoľko bol to poškodený, ktorý vyvolal kolíziu, bol pod vplyvom alkoholu, nepohyboval sa po správnej časti komunikácie, nebol osvetlený a na strane druhej on neporušil žiadne predpisy týkajúce sa cestnej premávky, išiel dovolenou rýchlosťou, chodca obchádzal a po zrážke mu poskytol prvú pomoc, zavolať hliadku polície a sanitku a zo správania sa I. Y. hneď po nehode nepredpokladal, že by mohla mať nehoda taký fatálny následok, že Y. zomrel. Taktiež zdôvodnil prečo auto odstaviť, nemal v úmysle mariť vyšetrovanie, no zastával názor, že pri takto spôsobenej nehode budem z pod obžaloby oslobodený. Je mu ľúto, že I. Y. zomrel, pracuje však ako živnostník a pri svojej práci potrebujem motorové vozidlo. Dostal zákaz činnosti viesť motorové vozidlá, v dôsledku toho, že som vozidlo premiestnil. Súd žiadnym spôsobom nezohľadnil pri vymeraní trestu, ani pri náhrade škody, ani pri výroku o zákaze činnosti, že nebyť správania sa nebohého I. Y., nikdy by k dopravnej nehode nedošlo. Z uvedených dôvodov, keďže ako živnostník vodičské oprávnenie využíva každý deň, má pizzeriu, kde rozváža pizzu sám, by bolo jeho podnikanie zákazom činnosti ohrozené. Pokiaľ sa týka náhrady škody, súd mal odkázať poškodeného na civilné konanie s celou škodou, nakoľko v civilnom konaní by bola posúdená aj spoluúčasť, resp. zavinenie nehody zo strany poškodeného, preto žiadal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok preskúmal a následne ho z pod obžaloby oslobodil, prípadne, aby napadnutý rozsudok zrušil a vrátil prvostupňovému súdu na nové konanie a rozhodnutie. Na základe vyššie uvedeného sa domáhal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok podľa § 321 ods. 1 písm. a), c), e) a f) Trestného poriadku zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na nové konanie a rozhodnutie, alternatívne aby sám rozhodol podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku a z pod obžaloby ho oslobodil s poukazom na § 285 písm. b) Trestného poriadku.

Na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní obžalovaného, prokurátorka uviedla, že rozsudok súdu prvého stupňa považuje za správny a zákonný vo všetkých výrokoch, preto navrhla odvolanie obžalovaného ako nedôvodné podľa § 319 Tr.por. zamietnuť.

Obhajkyňa obžalovaného uviedla, že poukazuje na písomné dôvody odvolania, alternatívy uvádzané v znaleckom posudku z odboru dopravy a navrhla z dôvodov uvedených v odvolaní rozhodnúť spôsobom ako je uvedené v závere odvolania.

Obžalovaný uviedol, že žiada, aby krajský súd rozhodol tak, ako navrhla jeho obhajkyňa v písomnom odôvodnení odvolania.

Podľa § 317 ods. 1 Tr. por. ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 Tr.por. alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3 Tr. por., preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr.por.

Odvolací súd preskúmal z podnetu podaného odvolania napadnutý rozsudok v intenciách § 317 Tr.por., pričom zistil, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné. Vo vzťahu ku skutkovým zisteniam tvoriacim podstatu súdeného trestného činu je napadnutý rozsudok výsledkom konania, v ktorom sa postupovalo podľa Trestného poriadku a v ktorom nedošlo k žiadnym chybám, ktoré by mohli mať vplyv na objasnenie skutkového stavu veci. Súd prvého stupňa vykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom na rozhodnutie a vyvodil z neho správne skutkové, ale i právne závery, pričom pri hodnotení dôkazov postupoval dôsledne podľa § 2 ods. 12 <aspi://module='ASPI'&link='301/2005%20Z.z.%25232'&ucin-k-dni='30.12.9999'> Tr.

por., teda hodnotil ich na základe vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo aj v ich súhrne a dospel k logicky odôvodneným skutkovým zisteniam, ktoré v súlade s ustanovením § 168 ods. 1 Tr. por. aj podrobne a vecne správne v napadnutom rozsudku odôvodnil.

Skutočnosť, že sa obžalovaný nestotožňuje so skutkovými, či právnymi závermi súdu prvého stupňa v napadnutom rozsudku, nemôže sama o sebe viesť odvolací súd k záveru o zjavnej neodôvodnenosti alebo arbitrárnosti záverov vyslovených súdom prvého stupňa. Naopak je potrebné poukázať na to, že súd prvého stupňa v rozhodnutí podrobne rozviedol dôkazy, ktoré usvedčujú obžalovaného zo spáchania žalovaného skutku, precíznym spôsobom vyhodnotil i prípravné konanie, ktoré predchádzalo podaniu obžaloby a jeho správne skutkové a právne závery vo vzťahu k uznanej vine majú dostatočný skutkový základ v riadne vykonanom dokazovaní, vrátane záveru o naplnení subjektívnej, ako aj objektívnej stránky prečinu usmrtenia podľa § 149 ods. Tr. zákona. Skutkové zistenia a napokon i vina obžalovaného je preukázaná najmä na podklade výpovede samotného obžalovaného, svedkov E. L., W. E., ale i znaleckým posudkom znalca z odboru cestnej dopravy Ing. I. B., ako i jeho výpoveďou, znaleckým posudkom znalcov z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie súdne lekárstvo MUDr. S. Y., PhD. a MUDr. D. V. tak, ako na ne podrobne poukazuje súd prvého stupňa. Odvolacie námietky sú v podstate len opakovaním obhajobných námietok obžalovaného pred okresným súdom, ktorý sa s nimi riadne vysporiadal, pričom tento i správne konštatoval, že znalec z odboru dopravy k príčinám dopravnej nehody síce vypracoval viaceré technicky prijateľné alternatívy, pričom vzhľadom na výpoveď samotného obžalovaného tak v prípravnom konaní ale i na hlavnom pojednávaní, ktorý potvrdil, že pred nehodou s vozidlom nebrzdil, vychádzal z alternatív znalca o nebrzdenom motorovom vozidle obžalovaného. Na hlavnom pojednávaní znalec uviedol, že v prípade nebrzdeného vozidla bola jednoznačnou príčinou buď oneskorená reakcia obžalovaného na vstup nebohého do cesty, alebo nedostatočný bočný odstup od chodca. Krajský súd len na upresnenie uvádza, že v znaleckom posudku znalec nárazovú rýchlosť vypočítal na 40-50 km/h (č.l. 110), pričom pri všetkých technicky prijateľných alternatívach nebrzdeného vozidla je spoločným výsledkom zistenie, že reakcia vodiča bola oneskorená pri rýchlosti jazdy 45 až 50 km/h. Toto oneskorenie reakcie vodiča na nebezpečenstvo vyvolané konaním chodca na vozovke predstavuje pomerne veľkú časovú diferenciu až 1,8 sekundy namiesto normálnej asi 0,8 sekundy a to z dôvodov iných ako technických. Súčasne znalec konštatoval, že by vodič nehode komfortne zabránil v prípade dodržania väčšieho bočného odstupu asi 1,8 metra namiesto 1 metra. Napokon znalec pri alternatívach nebrzdeného vozidla konštatoval, že z technického hľadiska obžalovanému chodec nevytvoril náhlu prekážku. Preto ani odvolací súd nemal pochybnosti o správnosti skutkových zistení okresného súdu a v plnej miere sa plne stotožnil s hodnotením vykonaných dôkazov i právnych záverov tak, ako to vyjadril okresný súd v písomnom vyhotovení svojho rozsudku a postupoval v súlade so zákonom, keď konanie obžalovaného kvalifikoval ako prečin usmrtenia podľa § 149 ods. 1 Tr. zákona, pretože obžalovaný porušil povinnosti vodiča uvedené v ustanovení § 4 ods. 1 písm. c/ Zák. č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke v znení neskorších zmien a doplnkov a v príčinnej súvislosti s tým došlo k predmetnej dopravnej nehode, pri ktorej JM. Y. utrpel zranenia konštatované v skutkovej vete, na následky ktorých zomrel. S podrobnejším odôvodnením odvolací súd plne odkazuje na odôvodnenie napadnutého rozhodnutia, s ktorým sa stotožnil, kde sa okresný súd vysporiadal i s námietkou obžalovaného, že chodec I. Y. bol zhrbený.

Pri ukladaní trestu okresný súd správne prihliadol na všetky skutočnosti a zásady podľa § 34 ods. 1 až 4 Tr. zák. dôležité z hľadiska jeho ukladania, najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce a poľahčujúce okolnosti, osobu páchatela, jeho pomery a možnosti nápravy. O osobe obžalovaného bolo zistené, že obžalovaný je držiteľom vodičského oprávnenia od 10.2.2010, v priebehu obdobia od 15.9.2007 do 10.12.2016 sa dopustil 26 priestupkov v cestnej premávke, za ktoré mu boli uložené blokové pokuty, väčšinou sa jednalo o prekročenie rýchlosti, osvetlenie vozidla, porušenia povinností vodiča. Rozhodnutím OR PZ Považská Bystrica, ODI Púchov č. ORPZ-PB-ODI3-P-4/2017 zo dňa 28.4.2017 právoplatným 28.4.2017 mu bola uložená pokuta vo výške 300,- € a zákaz činnosti viesť motorové vozidlo na 8 mesiacov za porušenie povinnosti účastníka dopravnej nehody podľa § 66 ods.2 písm. e) a § 66 ods.3 Tr.zák. v súvislosti s predmetnou dopravnou nehodou, pričom je potrebné zdôrazniť je ide o postihnutie za premiestnenie vozidla po nehode a nevyznačenie postavenie vozidiel po dopravnej nehode, situácie a stôp. Nešlo teda o postihnutie za rovnaký skutok. Obžalovaný bol doposiaľ jedenkrát súdne trestaný, v súčasnosti sa na neho hľadí akoby nebol odsúdený. Okresný súd správne u obžalovaného nezistil žiadnu poľahčujúcu ani priťažujúcu okolnosť. V súvislosti s potrestaním obžalovaného je však nutné nad rámec úvah uvedených okresným súdom uviesť, že na

príčinách dopravnej nehody, ako to vyplýva i zo znaleckého posudku znalca z odboru cestnej dopravy, mal čiastočné spoluzavinenie i sám I. Y., ktorý sa pohyboval po vozovke bez riadneho reflexného označenia, pohyboval sa na nesprávnej strane vozovky a začal vykonávať pohyb bez toho, aby sa riadne presvedčil či tak môže urobiť bez nebezpečenstva vzhľadom na prichádzajúce vozidlo. Po zvážení všetkých rozhodných skutočností dôležitých pre určenie druhu a výmery trestu s prihliadnutím na všetky okolnosti prípadu a osobu páchatel'a, dospel aj odvolací súd k záveru, že trest odňatia slobody uložený súdom prvého stupňa slobody vo výmere 12 mesiacov, výkon ktorého mu okresný súd podľa § 49 ods.1 písm.a), § 50 ods.1 podmienenečne odložil na skúšobnú dobu 18 mesiacov, spolu s uloženým trestom zákazu činnom riadiť motorové vozidlá na dobu 18 mesiacov, je trestom zákonným, primeraným, zohľadňujúcim tak okolnosti prípadu, ako aj osobu obžalovaného a bude ním splnený účel v zmysle § 34 ods.1 Tr. zák., pričom odvolací súd nezistil dôvod na jeho zmenu.

Pokiaľ ide o výroky o náhrade škody, správne súd podľa § 287 ods. 1 Tr. por. zaviazal obžalovaného k povinnosti nahradiť poškodenému T. Y., nar. XX.XX.XXXX, B. XXX, okres G., škodu vo výške 596,27 Eur, ako vynaložené a preukázané náklady na pohreb, pričom tiež správne tohto podľa § 288 ods. 2 Tr. por. so zvyškom nároku na náhradu škody odkázal na civilný proces a to i vzhľadom na konštatované čiastočné spoluzavinenie I. Y. na dopravnej nehode.

Vzhľadom na vyššie uvedené odvolanie obžalovaného odvolací súd nepovažoval za dôvodné a preto ho podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.